

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 36

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Dr. OREST BUCEVȘCHI
Telefon 13-74

NAȘTEREA DOMNULUI

Iată ziua în care s'a născut din fecioară pruncul dumnezeesc Isus! Iată ziua care astăzi după aproape două mii de ani ne aduce iarăși aminte de acea fericită întâmplare. Ne aduce aminte de acel ceas binecuvântat, când văzduhul s'a umplut de glasul duios al cetelor îngerești vestind lumii: *pacea și bunăînvoirea între oameni!*

Iar bucuria este nesfârșită în toată lumea creștină în această sfântă și mare zi. Pretutindene în bisericile și casele creștinilor se premărește astăzi minunata naștere a Fiului lui Dumnezeu.

Dar care a fost și este rostul mai adânc al acestei minuni neasemănate?

Prea a fost săpat păcatul prăpastie adâncă între Dumnezeu și om. Destul a fost gemut omul în decursul vremurilor sub povara rătăcirilor, — care stăruiau să-l aducă la pierzarea lui de veci! Astfel Dreptatea dumnezească s'a hotărât să-l ierte pe omul neascultător, Bunătatea cerească s'a milostivit de suferințele lui și Dragostea lui Dumnezeu s'a hotărât să-i întindă o mână prietenească și mântuitoare omului vrăjmaș care l-a nesocotit voia Sa cea sfântă. Și atunci cerul a aruncat pământului puntea împăcării, pe care într'o noapte înstelată s'a pogorît Domnul Hristos. Și cum s'a pogorît El?

Stăpânul cerului și al pământului s'a pogorît născându-se într'o peșteră săracă din Vifliemul Galileii, având drept căpătâi așternutul de paie din ieslea unor dobitoace. Pecând pe bolta cerului albastru mii de stele luminoase își tremurau lumina lor nemărginită veghind la minunata naștere a pruncului dumnezeesc. Căci așa a voit Dumnezeu să se nască mult slăvitul Său

Fiu: *în neajuns și sărăcie*, pentru a-i da lumii rătăcite dovada, că vrednicia omului n'are să se caute după locul nașterii sale. Ci precum izvorul curat și înviorător răsară de obicei din adâncul pământului, pe care îl călcăm cu piciorul și nu din creștete de munți oricât de minunat înveșmântate ar fi ele cu cel mai frumos verde al codrilor de brazi, întocmai așa și omul destoinic și bun se poate naște și-n cea mai nevoiașă colibă și o inimă cinstită și curată poate bate și într'un piept, care nu se poate îmbrăca în cele mai scumpe haine.

S'a născut Fiul Tatălui din Ceruri din trup omenesc pentru a întemeia începutul unei vieți de pace, de bucurie, de bună înțelegere, de mulțumire și dragoste în împărăția omului. În acest înțeles a răsunat și glasul dulce al îngerilor în acea noapte tâlcuind lumii Nașterea Mântuitorului ei. Iar dacă acel glas al îngerilor din noaptea Nașterii Mântuitorului lumii, dacă acele cuvinte pline de înțeles au fost auzite atunci numai de păstorii de pe coastele și țarinile Vifliemului, astăzi aceste cuvinte răsună în mii și mii de biserici creștine încredințând o lume despre măreția adevărului cuprins în ele.

Iată dar care a fost și este rostul mai adânc al neasemănatei minuni a Nașterii Mântuitorului Hristos.

El, Împăratul cerurilor s'a pogorît între noi și ne aduce oridecâteori prăznuim această sfântă și mare zi, numai îndemnul și vestea bună spre pace, dragoste și bunăînvoire între oameni!

De aceea, din acest înălțător prilej, dorința cea mai fierbinte a celor ce se bucură de propășirea binelui și a virtuții, să

fie pururea aceea, ca acel glas îngeresc ce-a răsunat în noaptea Nașterii Mântuitorului lumii, să răsună neîncetat și azi în cugetele celor stăpâniți de porniri pătimăse, celor pizmuitori și protivnici din zilele noastre. Ca Acela care a adus lumină atunci, când lumea zăcea în cel mai negru întuneric, să se milostivească și acum și să trimită și sufletelor celor rătăciți lumină și să biruiască întunericul nepriceperii și al rătăcirii lor, pentru ca să-L cunoască și să-L urmeze voia Lui cea sfântă.

Iar sub acest îndemn dumnezeesc spre *pace, dragoste și bunăînțelegere între oameni*, — mai necesară azi ca oricând, — exprimăm onorațiilor noștri cititori cele mai sincere felicitări de sf. Sărbători și le dorim să ajungă a petrece cu bine ziua *Nașterii Domnului* și la anul și la mai mulți ani!

Prof. Dr. I. Vască.

Ieslea grăitoare

(Legendă)

Iosif, tâmplarul din Nazaret, era logodit cu fecioara Maria. Deși înaintat în vârstă, prin nobilele calități ale inimii, câștigă stima și iubirea sfintei copile. Iubire care ca un soare văratec îi încălzea inima făcându-l fericit. Muncind din zor și până în noapte, cu drag se gândia la apropiata zi a căsătoriei lor. Din mâinile viguroase, rînd pe rînd, ieșeau mobilele necesare, cari dau un aspect de belșug într'o tânără casnicie. Tânăra logodită cu răsul ei dragălaș, îl îmbărbăta la muncă, iar cu privirile blânde, reda brațelor lui vigoarea tinereții.

Într'una din zile, din umbra atelierului său, se desprinde o miraculoasă apariție, care cu cuvinte poruncitoare îi spune: „Du-te în pădure și din cel mai frumos brad care îl vei găsi, fă un leagăn, de care în curând vei avea lipsă. Desmetecindu-se Iosif din spaima de care a fost cuprins, gândindu-se la vestea primită, un zâmbet îi înflori pe buze. Nu zâmbetul fericirii, ci cel al durerii. Cum, el atât de înaintat în vârstă ar putea fi binecuvântat cu copii? Nu, legea firii nu permite așa ceva. Cu toate acestea alături de acest gând, un altul incolțea. Era emanat din felul extraordinar în care i-se vestise nașterea unui copil.

Mănat de un impuls neexplicabil, a doua zi, rătăci prin pădure, căutând cu privirile, cel mai falnic brad. În mijlocul unei poieni, ca un sihastru singuratec străjuia, cel mai frumos din câți văzuse în viață. Roua căzută din belșug peste noapte, în soarele dimineții învăluia în scîlipiri de argint frumoasa-i coroană de cetină. Extagiât în fața acestei frumuseți, cu pași domoli, se apropiă Iosif de el. Măsurându-l cu privirile din creștet până în rădăcină, se posomoră la gândul, că ar putea să ucidă atîta frumusețe. Dar porunca primită învinse firea-i omenească. Hotărât ridică securea și lovi. Un tremurat îl străpunse dela rădăcină și până la cruce. Iosif lovea mai departe și fiecare lovitură ce cădea, lovea în carne albă și fragedă a bradului. Și un murmur porni din crengile lui, un plâns înăbușit se auzi și bradul șopti: Frumoasă ca un vis mi-a fost viața. Gustând din mărăția zilelor cu soare, din farmecul tainic al nopților cu lună. Cu bărbăție am înfruntat, furtuni și vijelii. Azi trupul-mi sângerează de-o rană ce-mi prevestește moartea. În-târzie, o tu clipă a tristei agonii, că iața sus pe cer s'aprinde o minunată stea. Cu fruntea-n sus s'o pot privi, ș'apoi să mor cu zâmbetul pe buze, că am văzut mult așteptatul sol al mântuirii.

Iosif lăsă să-i cadă toporul din mână, și fu cuprins de mirare. Ascultă cu luare aminte vorbele bradului, dar mult nu înțeleșe. Cu un singur lucru era în curat, că o minune are să vină, și că acest arbore e în serviciul unei puteri necunoscute. Apoi își continuă lucrul început și abia când falnicul era căzut la picioarele lui, coborî în vale spre casă.

În zilele următoare fu bradul dus la fierăstrău, și scânduri fură făcute din trupul său. Nu peste mult sta Iosif în fața scândurilor și măsura și tăia și voia să facă un leagăn, dar un leagăn mareț, ca pentru primul-născut al său.

Și Maria sta și îl privea cum lucra. Dese-ori urmărindu-l cu privirile, cădea pe gânduri, voind par'că a cuprinde în capșorul ei, misterele nemărginitului.

Zilele se scurgeau una după cealaltă.

Iarăși lucra Iosif în atelier, și cum lucra cu ruideana peste lemnul bradului, auzi din nou un murmur înăbușit și duios și bradul

șopti: Mario, precurată fecioară, bucură-te. Tie ți-a fost destinată suprema fericire. Binecuvântată vei fi în veci prin rodul pântecelui tău. Omenirea prin tine va cunoaște mântuirea.

Iosif încetă lucrul și sta și asculta. Dar privirea ochilor săi nu mai era plină de fericire. Gândurile negre îl copleșiră iar.

Luând o hotărâre, din lemnul care era sortit să devină un leagăn, cu câteva lovituri măiestrite și bine așezate, făcu o iesle. El nu voi să-i facă un leagăn copilului, care era pe cale să vină. Nu voia ca prin bunătaea și iubirea sa cea mare, să devină un obiect de răs și de batjocură în ochii vecinilor săi.

Și soarta voi ca tocmai atunci să treacă o caravană în fața casei sale, și un neguțător de vite îi cumpără ieslea. Acum parcă mai liniștit aștepta Iosif ca lucrurile să-și facă singur drumul lor, și aștepta să vină minunea care va deslega toate.

În acel timp dete împăratul roman un ordin, ca fiecare om să se anunțe în orașul său natal. Se făcea anume un recensământ al populației imperiului roman. Și deoarece Iosif și Maria se trăgeau din neamul lui David, plecară spre Betleem. Când ajunseră în oraș, nu mai găsiră nici un adăpost, toate casele erau ocupate de lume care venise să se anunțe. Astfel Iosif se văzu silit să-și caute adăpost pentru noapte într'un grajd părăsit. În acest grajd, în acea noapte sfântă, născu Maria un copilăș. Și nimeni nu era cu ea afară de Iosif și liniștea nopții.

Căutând Iosif prin grajd, să găsească ceva în ce se culce copilul, nu găsi nimic afară de o iesle uitată. În această iesle, culcă copilășul. Cum sta și se uita cu privirea pierdută asupra copilășului, i-se păru că în jurul căpșorului vede o aureolă.

Deodată auzi o melodie dulce, ca și când ar fi fost cântată de cete îngerești, și observă că în ritmul cântecului se leagănă și ieslea, purtată fiind de o mână nevăzută. Și corul îngeresc cânta: „Mărire într'u cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, și între oameni bunăînvoire“.

Copilașul privea cu ochii lui scânteetori ca stelele și zâmbea. Ieslea se legăna și cânta și ea împreună cu cetele îngerești.

Cuprins de un fior neînțeles, Iosif se

plecă și pupă ieslea. Într'un colț găsi semnul, pe care îl făcea înainte de vânzare. Era semnul, care se afla pe toate obiectele ce ieșeau din atelierul său. Deci era lemnul bradului, pe care el singur îl tăiasse și lucrase și pe care într'un moment de neștiință, îl făcu să fie o iesle, deși era ursit să fie un leagăn.

Și imediat se aruncă în genunchi și începu se plângă cu suspine, și lacrimile sale fierbinți prin care se scurgea căință, erau rugăciuni îndreptate spre Tatăl cel Cereșc.

Ieslea cânta și se legăna mai departe.

Copilul dormea, Maria dormea și ea cuprinsă fiind de o adâncă fericire.

În răsărit se ridică o stea miraculoasă și făcându-și calea cerească, se opri asupra grajdului vestind lumii, că în această noapte sfântă s'a născut Fiul lui Dumnezeu, Mântuitorul neamului omenesc.

Gesu.

Ziua nașterii Mântuitorului

Dacă sf. evangelist Luca în prima sa scriere ne lasă câteva date, din cari se poate calcula aproximativ anul nașterii lui Isus Hristos, ne lipsesc cu desăvârșire cele privitoare la ziua nașterii lui. Se pare că autorii evangeliști urmărind scopul bineprecizat, de a face cunoscută lumii predica mântuitoare, n'au pus prea mare pond pe datele biografice din viața lui Isus. Se poate că nici să nu fi cunoscut mai de aproape ziua în care s'a născut, sau chiar de ar fi cunoscut-o fixarea ei după un răstimp de o jumătate de secol, nu era un lucru ușor. Nici chiar creștinismul antic se pare că nu s'a prea ocupat cu această chestiune. Din câteva scrieri ale primelor secole reiese că primii creștini nu prea erau în curent cu ziua nașterii Domnului. Iar dacă azi serbăm acest unic eveniment din istoria omenirii în 25 Decembrie, nu putem spune, că ne întemeiem nici pe sf. evanghelii, nici pe tradiția apostolică. Acéi sfinți părinți cari mai târziu erau pentru ziua de 25 Decembrie se sprijineau pe rezultatul unor calcule, cari aveau ca punct de plecare săp-tămâna de serviciu a preotului Zaharia din ceata lui Abia, Lc. I 58, calcul căruiia îi lipsește siguranța preciziei.

Chiar și sărbătorirea Crăciunului în primele 3 secole și mai bine, nu corăspunde zilei de 25 Decemvrie. În întreaga biserică, afară de Roma, se serba la 6 Ianuarie împreună cu amintirea sosirii magilor, primei minuni, făcute la nunta din Cana și botezul în Iordan.

Cu siguranță și în când pentru sărbătorirea Nașterii Mântuitorului s'a schimbat ziua de 6 Ianuarie cu 25 Decemvrie. În Constantinopol la 379 d. H. prin Grigorie de Nazians (Lübeck „Historischen Jahrbuch 1907 p. 109). În Capadocia la 382, în Antiochia la 388, în Egipt între 400—432, în Cipru după mărturia episcopului Epifaniu din Salonic chiar și în sec. V. se serba în 6 Ianuarie.

Acest „vechiu obicei“ (spune Cassian în *Collationes* I, 10) stăpânea în Ierusalim și în anul 335. În Roma mai întâi fu schimbat 6 Ianuarie cu 25 Decemvrie pe la începutul sec. IV.

Prima dovadă, care susține de zi a nașterii Mântuitorului, 25 Decemvrie este „Cronograful din 354“. Autorul anonim al acestei colecții de date oficiale și notițe spune: „Hristos s'a născut sub consulatul lui C. Caesar Augustus și I. Emilius Paulus (754 a. u. c.) în 25 Decemvrie într'o zi de Vineri, în a 15-a zi a luni noi.“ Din această consemnare constatată de falsă în toate particularitățile ei controlabile reiese, că în Roma la a. 354 de câțva timp se serba Nașterea Domnului în 25 Decemvrie. Dela data sărbătoarei, autorul a ajuns la data nașterii.

E întrebarea cum de au ajuns creștinii la ziua de 25 Decemvrie, și ce-i mai mult întâi cei din centrul imperiului roman. Găsesc de mai logică până azi soluția dată de Kellner în „Heortologie p. 111“.

„După ce soarele în 21 Decemvrie ajunge punctul cel mai de jos, începe din nou să descrie cercuri din ce în ce mai largi, iar omul simplu al naturii consideră ziua în care începe să se observe această creștere, ca pe o zi a renașterii, a nașterii soarelui, a invincibilului zeu al soarelui (În calendarul oficial roman ziua de 25 Decemvrie este notificată ca zi de sărbătoare. Ziua soarelui. *Natalis Solis invicti*). Ce era deci mai ușor pentru creștini, ca în acea zi de sărbătoare păgână, să se gândească la na-

șterea aceluia, care este adevărata lumină a lumii.

Chiar dacă în sf. scriptură nu s'ar fi dat impulsul pentru folosirea acestui tablou, spiritul creștin dela sine ar fi trebuit să ajungă la aceasta. Astfel că comparația între Hristos și Soare și între activitatea Lui și triumful luminei asupra întunecului, este foarte bine cunoscută sf. părinți. Ciprian îl numește pe Isus: „sol venit“, Grigorie de Nazians, Ambrozie și alții la fel se folosesc de asemenea comparații.

În sf. Scriptură încă găsim astfel de locuri. Sunt cunoscute doar cuvintele cu cari bătrânul Simion întimpină pe pruncul Isus în templu: „Lumină spre luminarea neamurilor și spre slava poporului tău Israel“ Lc. 2, 32. În Vechiul Testament, este numit când lumină în întunec, când soarele dreptății.

Ce era deci mai aproape de spiritul creștinilor și în special pentru cei din Roma, decât să serbeze nașterea noului și adevăratului Soare în acea zi când în calendarul lor încă din vechime era sărbătoarea „Natalis solis“.

G. M.

O muncă de 50 ani

— Protopopul Nestor Manciu din Ocoliş —

O mai rară bucurie nu poate avea un sat, ca sărbătorirea unui păstor sufletesc vrednic cum a fost cea dela Ocoliş, din Valea Arieșului.

După cum ziua cea bună se cunoaște de dimineață, astfel s'a arătat și vrednicia preotului Nestor Manciu. Născut dintr'o familie de țarani moți, după sfârșirea școlii primare la Ocoliş și a celei medii la Baia de Arieș, s'a îndreptat ca toți copiii noștri de țară, pe timpul stăpânirii străine, către dăscălie, făcând în anii 1867—69. Școala normală de învățători, sub oblăduirea Mitropolitului Șaguna, la Sibiu. Simțind chemarea către preoție, după 5 ani de slujbă dăscălească s'a înscris la teologia din Sibiu.

În anul 1877, luna Septemvrie s'a hirotonit preot pentru comuna Ocoliş. Abia, acum începe adevărata muncă în parohie. Lupta a fost grea, dar și stăruința ce a depus părintele N. Manciu, în deslegarea

și rezolvirea problemelor multe, ce le cerea viața poporului nostru după eșirea din iobăgia trupească, la puțină libertate culturală, sub aripa bisericii străbune. Începând cu 1833, până azi, au fost numai doi preoți, cu sărbătoritul nostru și se poate vedea de pe munca înțeleaptă și lumina ce a primit poporul dela cei doi preoți ai săi, educația aleasă a poporului dela Ocoliş.

Și ce avea de făcut tinărul nostru preot, Nestor Manciuc, la anul 1877? Totul: biserica mică de lemn, din a. 1726 neîncăpătoare, trebuia înlocuită cu alta; școala confesională și mai modestă decât biserica, lipseau fondurile pentru orice refacere și reînviere a unei vieți bisericesti și culturale. În sat, negustorul și cărciumarul erau străini, și stricaseră satul și banul curgea în buzunarul lor și nu mai vărsau nimic pentru propășirea satului. Pădurile de 400 jugăre erau în proprietatea unor moșieri unguri, dela cari poporul ca obște avea să le răscumpere. Tot atâtea lucruri de-o deosebită însemnătate pentru satul Ocoliş.

Lupta și munca s'a început: pentru ridicarea unei biserici moderne, s'a întemeiat un fond de bucate (cu 2—3 cupe dela o familie). Moșiile s'au răscumpărat și predat comunei; școala s'a întregit cu o sală nouă de învățământ. Fondul zidirii, alcătuit din bucatele țaranilor, dela 1881—82 s'a prefăcut în bani. În 1909, Epitropia bisericii avea un fond de 46.000 coroane aur. A urmat facerea planurilor pentru biserica cea nouă, după o strădanie neobosită de 28 ani, din partea preotului N. Manciuc. Pe lângă daniile bănești, poporul a dat material de lemn, peatră, nisip, cărămidă și transport, lucrând ca un furnicar la ridicarea lăcașului dumnezeesc. În 1911 s'a sfîșit această măreață operă de evlavie creștinească, cum rar se pot vedea în satele noastre. Cupolele sale, mărturisesc nu numai hărnicia de admirat a preotului și a poporului, dar și gustul ales în construcția de biserici, la noi. Azi, acest templu nu s'ar putea ridica nici cu 5 milioane Lei.

Ca un bun gospodar, păstorul model N. Manciuc, a adunat ca o albină, an de an, vre-o 5 fonduri speciale cu 10.000 Lei și fondul general de 50.000 Lei, după ce epitropia vărsase la 1911 și ultimul ban, la terminarea bisericii.

Părintele protoiereu, ce-și sorbează în plină sănătate și putere de muncă, 50 de ani de preoție, a servit ca exemplu de jertfă, în lumea materialistă de totdeauna, dăruind bisericii sale, 24 jugăre pământ și un rând de case pentru parohie. Azi, parohia are toate nevoile împlinite, având și pământ în întindere de aproape 200 jugăre. O singură problemă îl chinuște pe vrednicul moșneag: ridicarea unei școale primare, moderne, așa după cum a vrut-o de mult, dar, n'a putut s'o facă din cauzele văzute mai sus.

Recunoașterea și răsplătirea faptelor bine plătute lui Dumnezeu, încă n'au întârziat: Prea Sfințitul Episcop, Nicolae al Clujului, în luna Maiu, 1923, cu prilejul vizitei sale canonice, cunoscând munca uriașă, a acestui preot l-a hirotesit de protoiereu onorar, iar Ministerul cultelor și artelor l-a decorat cu: „Răsplata muncii pentru biserică, cl. II.“

În viața publică, n'a fost nici o corporațiune unde părintele Manciuc să nu ia parte chiar și ca membru *virilist* în adunarea județului Turda, pe timpul regimului maghiar. Viața lui este viața curată a celor dintâi creștini, servind ca exemplu de cinste și curățenie sufletească, în toate.

Iar poporul său bun pe care l-a crescut din copilărie și până la bătrânețe, l-a sărbătorit, fiind de față dl. protopop V. Gan, și clerul din protopopiatul Lupșa, cu toată căldura și venerațiunea, în ziua sfinților arhangeli, Mihail și Gavril a. c. Toate autoritățile civile și bisericesti și poporul drept credincios și-au dovedit recunoștința cu duiosie și cu lacrimi de bucurie, față de părintele sufletesc, care a fost și este părintele N. Manciuc. Comuna Ocoliş, în cursul celor 50 de ani a avut „partea cea bună“ dintr'o păstorire înțeleaptă, harnică, cinstită și hotărâtă, a blândului părinte Nestor Manciuc.

Valea Arieșului se va mândri întotdeauna cu figura cucernică a preotului român, așa de bine întruchipată în toate privințele, în persoana părintelui Nestor Manciuc.

L. Chirilă.

A apărut

Calendarul Eparhial

pe anul visect 1928, cu un conținut literar bogat.

Conferințe preoțești și Cercuri religioase

În această rubrică se vor publica dări de seamă, predici, cuvântări și conferințe ținute la Cercurile religioase și Conferințele preoțești pastorale și administrative, cu intențiunea de a face cunoscută activitatea pastorală a preoțimii noastre, foarte bogată în unele părți. Pentru a putea fi îngrijită în permanență această rubrică P. On. președinți și secretari ai conferințelor și cercurilor religioase, sunt rugați să trimită despre fiecare o scurtă dare de seamă, la adresa revizorului eparh'al. Deasemenea se vor trimite și convocările cu programul conferințelor preoțești.

D. A.

*

Conferința preoțească a protopopiatului Lupșa, ținută în Ocoliș în zilele de 8—9 Noemvrie a. c.

Conferința a fost prezidată de pr. protopop Vasile Gan. În ziua de 8 Nov. sărbătoarea Sf.-lor archangeli Mihail și Gavril, la ora 10 s'a servit utrenia și liturgia de un sobor de 7 preoți în frunte cu protopopul. A urmat Te-Deum pentru M. Sa Regele Mihai I. Predica a rostit-o prot. Vasile Gan comentând cântarea „Sfânt, Sfânt“. Cuvântul la Te-Deum, l-a ținut pr. Vasile Butură. La parastasul pentru Mihai Viteazul, eroii neamului și ctitorii bisericii a vorbit pr. Vasile Gan jun. Biserica a fost arhiplină.

Toți participanții au trecut în sala școlii, unde s'a sărbătorit în mod deosebit iubileul protoiereului Nestor Manciu paroh în Ocoliș, de împlinirea vârstei de 80 ani și 50 de preoție. Au vorbit pentru cel sărbătorit relavându-i faptele și meritele pastorale, prot. O. Gan, pr. O. Șpan, Dr. Dumitru Barb pretor, epitropul Ioan Muntean, Dr. Lazar Chirilă. La toți le-a răspuns pr. Manciu foarte emoționat, spunând că meritele ce i-se atribue sunt numai împlinirea datoriei de preot și duhovnic, cât și colaboratorilor și credincioșilor săi cari i-au urmat povețele.

În cinstea sărbătoritului ședința conferinței se amână pe a doua zi.

În 9 Nov. c. ședința prezidată de prot.

V. Gan, se deschide la ora 8 și jumătate. Prezenți 12 preoți: se iau în considerare motivarea absențelor preoților I. Coc, Gh. Lazar, A. Boeriu și V. Bumbuț. Absentează nemotivat preoții Iosif Cutean și Simion Pop, cel dintâi se amendează, iar privitor la pr. Simion Pop, avându-se în vedere împrejurarea că de 2 ani nu a săvârșit nici un serviciu religios, și în permanență a fost suplinit benevol de preotul V. Gan din Latureni, pentru motive de bătrânețe și sănătate, conferința decide să i-se ceară pensionarea din oficiu.

2. Pr. Vasile Șpan cetește conferința „Despre sectele religioase“. Se constată că e bine întocmită și pentru a fi cunoscută în cercuri mai largi se va cere publicarea în „Renașterea“. Ca urmare a propunerilor pr. conferențiar și a discuțiilor urmate se decide: a) ca la Biblioteca tractuală să se înființeze o secție cu toate cărțile de combaterea sectelor. b) Intenzificarea mișcării de contrapropagandă împotriva sectelor prin procurarea și răspândirea cărților de acest fel, cu deosebire a cărților Bibliotecii Creștinului Ortodox, editate de episcopia Aradului, potrivite și ieftine. Distribuirea se va face gratuit și cheltuelile se vor acoperi de către epitropii, înscriindu-se sumele în bugete.

3. Pr. Petru Sabău cetește lucrarea sa despre Sfintele Taine și combaterea învățăturilor sectare în legătură cu ele. Conferința e ascultată cu interes.

4. Se discută în amănunte și se decide înființarea fondului de ajutorare preoțesc. Raportor pr. Vasile Șpan.

5. Preotul Aurel Boeriu cere ajutor misionar pentru combaterea sectarilor din parohia Boerești. Este îndrumat să aranjeze un cerc religios la care vor participa misionarii tractului și preoții din jur.

6. Se aduce la cunoștință mai multe ordine administrative cu privire la ajutorul preoților din munți, tablourile sectarilor, adrese oficioase.

7. La propunerea pr. V. Gan jun. se hotărăște să se mărească ultima fotografie a prot. Nestor Manciu, să se incadreze și așeze în biroul oficiului protopopesc, ca o amintire a jubileului sârbat.

Conferința se încheie cu o cuvântare a președintelui prot. Vasile Gan. Rep.

Ș T I R I

Tuturor cititorilor noștri le dorim Sărbători cu bine!

Predică. Duminecă, 18 Dec. c. a predicat în biserica locală pâr. cons. eparhial Dr. Vasile Sava, în frumoasă și bine încheată expunere îmbrăcând, în diferitele ei aspecte, una din cele mai actuale probleme ale zilei: „dreptatea“ cea atât de mult invocată de toți, dar foarte puțin realizată în complexul ocupațiilor curente și care totuși formează însăș osatura oricărei încheșări și progres social.

Consistorul spiritual mitropolitan s'a constituit în modul următor: Președinte: Dr. Nicolae Stinghe, preot Brașov. Membrii ordinari: Ion Popescu preot Pecica-rom. Ion Papp preot militar în pensiuine, Dr. Ion Pașca prof. Acad. teol. Cluj. Membrii suplenți: Dr. Grigorie Cristescu prof. Acad. teol. Sibiu, Ion Popovici preot Sânnicolaul-mare, Vasile Maximilian preot Turda, Ion Bonat prof. de religie Oradea. Procuror: Dr. Grigorie Cristescu. Consistorul urmează să se întregiască cu delegații eparhiei Caransebeș.

Faptă laudabilă. Dl Vasile M. Kogălniceanu, fiul marelui Mihalache Kogălniceanu, instalându-se la Brașov — în orașul în care românismul a pulsat atât de puternic, chiar în timpurile grele de altă dată — a dăruit liceului „Andrei Șaguna“, biblioteca sa, moștenire dela marele său părinte. Această bibliotecă conține peste 20.000 de volume. Un dar împăratesc care cinstește pe acela ce poartă numele marelui bărbat de Stat din epoca eroică a țării noastre.

Distincție. Universitatea din Toulouse a conferit d-lui C. Diamandy, ministrul României la Paris, titlul de doctor „honoris causa“.

Medalie comemorativă. Regele Ferdinand ținuse să comemoreze printr'o medalie, împlinirea a cincizeci de ani dela proclamarea Independenței. Această medalie, numită „Medalia Luptătorilor pentru Independență“, fusese aprobată și comandată

de Regele Ferdinand și urmează a se distribui zilele acestea. Beneficiarii vor fi: Toți veteranii războiului 1877-1878, doamnele cari au obținut în timpul aceluiaș războiu „Crucea Reginei Elisabeta“; toți președinții de consiliu dela războiul independenței până astăzi.

Tren electric între Timișoara și Arad. Societatea anonimă de electricitate din Rusca-montană a hotărât construirea unei linii ferate electrificate, de legătură între Arad și Timișoara. Lucrările ar urma să fie începute în primăvară, întrucât, pe cât se spune, societatea a primit deja autorizațiunea necesară.

Demisie. Dl Al. Lapedatu, ministru al cultelor și artelor, a primit demisia d-lui Victor Eftimiu din postul de director al Teatrului Național și al Operei din Cluj.

Distincție. Ministerul de instrucție al Franței a decorat cu „Palmele academice“ în gradul de ofițer, pentru serviciile aduse științelor, pe dl căpitan Ștefan Christescu, care se află la Paris, pentru publicarea unei noi lucrări sub titlul: „Noia fizică eteronică“.

Schitul românesc din insula Tatos, expropriat cu forța. Preotul Oprișan, starețul Mitocului din Bucium, a fost înștiințat de către starețul mănăstirii Prodomul, dela muntele Atos, că schitul din insula Tatos a fost expropriat cu forța de mașinile de fabricat untdelemn. Patruzeci lucrători dela fabrica de tutun de pe insulă au venit la schit înarmați, au demontat cu forța mașinile și le-au transportat în sat. Starețul mănăstirii a cerut preotului Oprișan, procuratorul din țară al mănăstirii românești dela muntele Atos să intervină pe lângă guvernul român, ca mănăstirea să reintre în stăpânirea bunurilor sale.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 8214—927.

Notificare oficială

Pentru orientarea celor ce ar dori să exercite profesiunea de apărător în cauzele ce vor veni în judecarea instanțelor disciplinare și judecătorești ale Bisericii orto-

doxe române, în privința apărătorilor, regulamentul de procedură al instanțelor disciplinare și judecătorești ale Bisericii ort. române cuprinde următoarele dispoziții:

Art. 213. Persoanele date în judecata instanțelor bisericești, vor putea fi asistate de apărători.

Art. 214. Apărătorii se vor lua dintre clericii licențiați și doctorii în teologie, cu o vechime de cel puțin 5 ani dela obținerea titlului de licențiat.

Art. 215. Persoanele cari vor voi să exercite profesiunea de apărător, vor face declarație în scris, însoțite de acte în regulă, din cari să se vadă că întrunesc condițiile de a fi apărători.

Art. 216. Aceasta declarație se va face la Chiriarhul respectiv, care o va da comisiunilor respective.

Art. 217. La Mitropoliile din București, Iași, Sibiu, se va institui câte-o comisiune compusă din profesorul de drept canonic dela Facultatea sau dela Academia de teologie locală, sau din cuprinsul Mitropoliei, președintele Consistorului spiritual mitropolitan și cel mai vechiu apărător din cuprinsul Mitropoliei.

Această comisiune va examina titlurile și gășind, că petiționarii întrunesc condițiunile cerute, va comunica Chiriarhului spre știință și aprobare.

Art. 218. Aceeași comisiune va revizui toate autorizațiile de apărător date până acum, fără de cari nu vor putea exercita dreptul de apărător.

Art. 219. La fiecare Eparhie va fi un tablou de numele și pronumele tuturor apărătorilor din țară.

Art. 221. Fiecare apărător înscris în tablou, va plăti comisiunii o taxă de 1500 Lei, în care va intra și plata cărții de legitimație.

Art. 222. Nu vor putea fi apărători persoanele, cari deși întrunesc celelalte condițiuni, vor fi fost condamnate în vreunul din cazurile prevăzute de legile civile, ce atrag după sine pierderea dreptului de apărător.

Consistorul mitropolitan.

Nr. 698—1927.

1—3

CONCURS

Se publică concurs pentru întregirea parohiei *Chefani I*, din protopopiatul Luduș, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Renașterea“.

Parohia are:

- a) Suflète 426.
- b) Sesiune parohială 32 jug. pământ foarte bun.
- c) Salar dela Stat conform pregătiri respectivului preot numit.
- d) Casă parohială și supraedificii econ.
- e) Stola îndatinată.

Ceice doresc a fi numiți la acest post își vor înainta oficiului nostru, în termenul fixat, cererile înzestrate cu documentele prevăzute la Art. 4 și 11 din Regulamentul în vigoare, având a se prezenta personal la oficiul nostru și cu prealabila încuștințare și în parohie.

Luduș, 10 Decemvrie 1927.

În înțelegere cu Consiliul parohial.

Protopop *Romul Popa*.

Nr. 568—1927.

3—3

CONCURS

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a *Cacova-Ierii*, din protopopiatul Turda, se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în „Renașterea“.

Veniturile sunt următoarele:

1. Salarul legal dela Stat.
2. Locuință în natură și superedificate corăspunzătoare.
3. Cinci jughere pământ cultivabil conform coalei B.
4. Câte o jumătate mierță cucuruz dela 174 familii, din cari $\frac{1}{3}$ parte îi compete cantorului.
5. Venitele stolare uzitate.

Reflectanții își vor înainta cererile lor justificate în ordine subsemnatului oficiu protopopesesc, cu acărui prealabilă încuștințare se pot prezenta în parohie, pentru a celebra, cuvânta și a face cunoștință cu poporul.

Turda, la 22 Noemvrie 1927.

Oficiul protopopesesc în conțelegere cu consiliul parohial:

Iovian Murășianu,
protopop.